

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Soranerbladet

NR. 9 SEPTEMBER 1971 56. ÅRGANG

Fot.: Hegen Hasselbalch

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND

SPAREKASSEN

sks

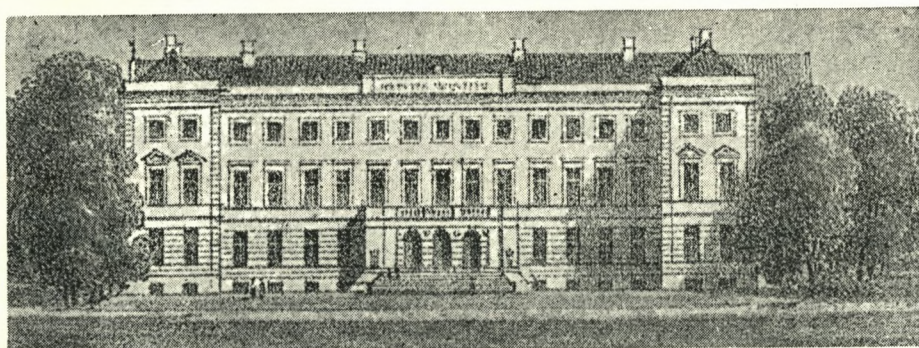
København-Sjælland

Mere end 250 afdelinger i København og på Sjælland

**Mere øl.
Mere smag.
Mere stemning.**

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

SEPTEMBER

56. ÅRGANG

NUMMER 9

Knud Vads egen beretning om orgel-festivalen.

Tirsdag den 31. august sluttede den anden internationale orgel-festival i Sorø, og det, der for to år siden begyndte som et dristigt forsøg, er nu i musikkens verden anerkendt som en institution af klasse og med berettiget krav på at få tilkendt en blivende plads mellem de fornemste, internationale begivenheder i arten. Soranerbladets redaktion bad Vad fortælle om festivalens tilblivelse og bad ham også gennem oplysninger om gæstekunstnerne og gennem citater fra kritikken give et indtryk af festivalens placering. Midt i sin forrygende travlhed tog Vad sig tid til at reagere positivt på opfordringen og sendte den beretning, der her følger:

SÅDAN BLEV ORGEL-FESTIVALEN TIL

Allerede i min tid som elev på Akademiet (1952-55) var jeg fascineret af Sorø kirke og orgel og tilbragte en stor del af min fritid i kirken. Da jeg vendte tilbage i 1964 i den traditionelle dobbeltstilling som organist ved kirken og musiklærer ved Akademiet, var det med en tydelig fornemmelse af orglets og rummets store muligheder i det danske musikliv, men naturligvis måtte jeg begynde i det små og med en vis tøven, da jeg jo først skulle falde til på det sted, jeg tidligere kun havde betragtet ud fra elevens synsvinkel.

Det afgørende skub fremad fik jeg, da det gennem nogle polske bekendte i 1969 lykkedes mig at etablere en personlig kontakt med den fremragende polske orgelprofessor F. Raczkowski fra Warszawa. Dette førte i første omgang til en af Kulturministeriet støttet koncertudveksling mellem ham og mig, og således fik jeg i sommeren 1969 første

gang lejlighed til at deltage aktivt i de polske orgelfestivals. Disse festivals var blevet etableret i begyndelsen af tresserne efter en lang periode, hvor orglet (især under Stalin) havde været et skrækkeligt forsømt instrument i Polen, og nu viste det sig (vistnok til de polske myndigheders bestyrtelse), at der var en helt enorm publikumsinteresse for orgelmusik i Polen. Folk strømmede til koncerterne i tusindvis, og orgelplader blev solgt i kæmpeoplæg. Det er klart, at oplevelsen af dette fik mig til at spidse øren og sende et par tanker hjem til Sorø. I første omgang inspirede det mig til at arrangere en koncertsæson i efteråret 1969, som i kvalitet vist må siges at have været adskillige grader over mit tidligere niveau, ligesom jeg samtidig gjorde den glædelige opdagelse, at det med mit amatørkor »Chorus Soranus« ved hjælp af kormedlemmernes målbevidste slid var muligt for mig som dirigent at give mig i kast med store opgaver som Händels »Messias« og Haydns »Skabelsen«. Og minsandten, om ikke »det polske mirakel« gentog sig i Sorø! Folk strømmede til, 800 til Messias, og 650 til Skabelsen. Jeg fik blod på tanden og spurgte mig selv: skulle det mon alligevel være muligt at skabe et musikliv i større, måske endog international skala i denne midt-sjællandske »Kleinstadt«? – Det var jo dog set før andre steder i Vesteuropa.

Naturligvis var jeg klar over, at et så ambitiøst projekt som en orgelfestival af internationalt tilsnit med 12 ugentlige koncerter i turistsæsonen kunne jeg ikke gennemføre alene eller i samarbejde med menighedsrådet, hverken økonomisk eller arbejdsmæssigt. Jeg

skød derfor hjertet op i livet og aftalte et møde med søstrene Hanne og Lone Wilhelm Hansen fra det kendte københavnske koncertbureau for at spørge dem, om de ville være med. Til min store overraskelse gik de straks ind for sagen med stor entusiasme, – men hvor får vi pengene fra? – spurgte de. Jeg svarede, at jeg havde tænkt mig at ansøge Sorø kommune og Kulturministeriet om garantikapitaler, men var ret spændt på udfaldet, da der jo ville blive tale om beløb af en ganske anden størrelsesorden, end man plejer at bevilge til kirkekoncerter.

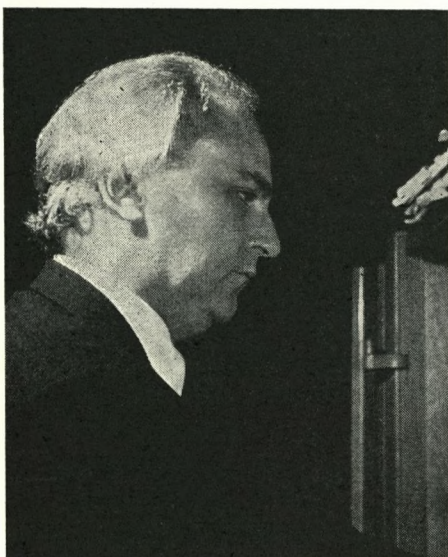
Næste skridt var så en samtale med Sorøs daværende borgmester Mogens Carlsen og kærner (senere kommunaldirektør) Grønholt Pedersen. Det blev igen en positiv overraskelse, idet begge viste en meget stor imødekommenhed. Borgmester Carlsen udtrykte det på denne måde: »Her i Sorø skal vi meget hellere satse på turisme i forbindelse med vor historie og kultur fremfor at gøre Sorø til en fabriksby, som vil forurene vor smukke natur.« Den samme positive holdning til mit projekt blev efter kommunalvalget videreført af Carlsens efterfølger, borgmester I. Knap. Naturligvis har der sikkert »mand og mand imellem« været en del skepsis, måske endog modvilje, mod mine planer her i byen, men jeg har sjældent eller aldrig mærket noget til en sådan modvilje. Betegnende er også turistforeningens øjeblikkelige tilsagn om støtte, hvad angår praktiske problemer som fordeling af plakater, brochurer, billetsalg, pressearrangementer etc.

I april 1970 lå pengene til den 1. orgelfestival så at sige på bordet. Jeg havde

søgt om 36.000 kr., hvilket var festivalens beregnede samlede udgifter, – og fik dem: 18.000 fra Sorø kommune, 8.000 fra Den kulturelle fond og 10.000 fra Carlsbergs Mindelegat for brygger I. C. Jacobsen (hvortil endvidere kom 5.000 kr. fra konsul Jorck og hustru Emma Jorck's Fond, som jeg fik lov til at overføre til 2. orgelfestival, da jeg ikke fik brug for dem sidste år).

Allerede i marts 1970 havde vi sikret os, at nogle af de største navne blandt organisterne i givet fald ville komme, og da det økonomiske grundlag var sikret, satte vi naturligvis fuldt tryk på forberedelserne, og telefonen kimede på næsten alle timer i døgnet her på Egevangsallé. At det lykkedes at besætte alle 12 koncerter med fremragende kunstnere på mindre end en måned, var næsten et mirakel, som nok for en stor del skyldtes de engagerede kunstners store forståelse og samarbejdsvilje – samt ganske simpelt held. Her må det tilføjes, at netop organister er næsten rørende beskedne i deres honorarkrav. Hvilken anden kunstner ville f. eks. gå ind på at komme til Danmark fra Firenze og give to koncerter à 800 kr.? Af en eller anden grund er der tradition for, at organister honoreres betydeligt lavere end vore kolleger på andre instrumenter. Måske skyldes det, at der kalkuleres med, at vi næsten alle har een eller flere faste stillinger, som vi »lever af«, men derfor er vort forarbejde til en koncert dog immervæk lige så stort som de andre musikeres!

Hvad angår forarbejdet til dette års festival, begyndte vi at kontakte kunstnerne allerede i december 1970, hvilket har givet os muligheder for en meget

Knud Vad ved orgelet

grundigere og velovervejet planlægning, hvorunder vi naturligvis også tog hensyn til erfaringerne fra det første år. Den vigtigste erfaring både fra sidste år og i år er, at de »rene« orgelkoncerter ikke er sagen, hvis man ønsker stor publikumstilslutning. Så skal det i hvert fald være et meget stort navn, og han skal helst kun spille værker af Bach! – Her ser jeg det som min opgave at udøve en vis balancekunst, idet Sorø-orglet spiller f. eks. musik fra den italienske renaissance helt vidunderligt, og så må det jo være min moralske pligt undertiden at invitere en specialist netop på dette felt til Sorø, uanset publikumsfrekvensen. Et andet problem, som optager mine tanker netop i denne tid, er, at hvis jeg fra næste år vil gå over til at lægge hovedvægten kombineret med en organist, så er det jo heller ikke ligegyldigt, hvem man sæt-

ter sammen. Både deres udtryksform og programvalg skal helst passe sammen.

Det har selvfølgelig været en meget stor oplevelse for mig at være vært for alle disse kunstnere, både i kirken og efter koncerten i mit hjem. Jeg glemmer f. eks. aldrig, da det verdensberømte rumænske kor »Madrigal« d. 21/6 1971 kl. 18.30 ankom til Sorø torv. Turistforeningens uvurderlige førstedame Johanne Jensen havde udført det mirakel at få alle korets 33 medlemmer privat indkvarteret på det mest umulige tidspunkt af hele året og havde således sparet festivalen for en meget stor udgift. Jeg trådte nu med hendes indkvarteringsliste hen til korets uforlignelige dirigent Marin Konstantin og begyndte på en 2-3 sprog at forklare ham om fordelingen. »Det klarer jeg!« sagde han og begyndte at læse højt fra listen – på rumænsk! I løbet af 5 minutter var alle indkvarterede, oven i købet hos de rigtige! Koret havde en meget smuk ung dame, som imponerede mig ved at annoncere programmet på norsk. I min naivitet spurgte jeg hende på dansk: »Det var dog morsomt, at De kan norsk, hvor har De lært det?« – men jeg måtte hurtigt slå over i fransk. Det viste sig, at hun havde lært disse barbariske lyde udenad som en særlig service for skandinavere! Denne koncert var forøvrigt et af koncertrækkens absolutte højdepunkter. Publikum fik ikke alene en stor kunstnerisk oplevelse, de gik direkte rystede hjem fra kirken!

Kunstnernes forskellighed ytrer sig på mange måder, f. eks. er der store ud på de »blandede« programmer, altså en vokal- eller instrumentalsolist (evt. kor)

sving i, hvor tidligt de kommer til byen, lige fra 3 dage før koncerten til 1 time før! Det er betegnende, at de ældre blandt dem bestemt ikke er de mindst nervøse og ejheller er så fulde af selvtillid, som man kunne tro. F. eks. var den verdensberømte organist Flor Peeters efter sin koncert aldeles overbevist om, at han havde spillet helt elendigt (koncerten var naturligvis ganske pragtfuld!), og intet kunne rokke ham fra denne tro. Jeg havde vendt blad for ham under koncerten og havde naturligvis bemærket et par småfejl, som jo nu engang er uundgåelige selv for de allerstørste, og jeg sagde derfor ganske ærligt til ham, at de par småfejl absolut intet betød for den kunstneriske helhed. – »Nej, det kunstneriske var også elendigt!« svarede han. Så opgav jeg at overtale ham, for hvilken musiker kender ikke denne pludselige nedtrykthed, der kan komme efter en koncert, som alle andre synes har været vidunderlig.

Orgelfestivalen har fået større og større bevågenhed i pressen, også i den københavnske. Dette kunne jeg måske bedst illustrere ved et par citater fra to artikler af »Politiken«'s musikanmelder Knud Stokholm. Først fra en anmeldelse fra sidste år (19/7 1970):

»Foretagendet afkræver en vis interesse af to grunde. Først det principielle: man placerer tingene ude i landet, stabler noget på benene i en by, der kun tæller sine 14.000 indbyggere og præsenterer en række fine internationale musikere. Denne decentralisering er vist nok fremtiden – og det er jo også urimeligt, at kun de store byer skal have et repræsentativt musikliv. I Sverige har »Rikskoncerter« arbejdet i flere år, præ-

---

Årsfesten på Sorø Akademis Skole

LØRDAG DEN 16. OKTOBER

for medlemmer med ledsager

PROGRAM:

Kl. 17.45: Deltagerne samles i kirken (overtøj tilrådes i kirken).

Kl. 18.00: Koncert (organist Knud Vad:

1. Domenico Zipoli: Pastorale i C-dur (1688-1726).

2. J. S. Bach: Toccata og fuga i d-mol (1685-1750).

3. César Franck: Prélude, fugue et variation i h-mol (1822-1890).

4. Konfirmationskantaten »Chorus Soranus«. Dirigent: Knud Vad.

Kl. 18.45: Deltagerne samles i skolens festsal, hvor professor, dr. jur. Mogens Koktvedgaard vil holde festtalen.

Kl. 19.30: Souper med vin og derefter kaffe.

Festen fortsætter med dans til kl. 1.00.

Der vil blive indrettet to barer, hvor drinks kan fås mod kuponer, hver deltager vil ved middagen få udleveret to kuponer.

Pris for deltagelse er 60,00 kr. pro persona, dog for juniores - de sidste otte år-gange - kr. 31,00 pro persona, idet der dog for juniorenes ledsagere betales kr. 60,00.

Tilmelding kan kun ske ved indsendelse af beløbet til:

Giro 1710, Soransk Samfund,
kassereren,
civilingeniør S. Kamman,
Tobaksvejen 10, 2860 Søborg.

Husk at angive afgangår fra skolen og om De kommer alene eller med ledsager.

Hvert medlem kan kun medtage een ledsager.

Giroblanketten skal være indgået til postvæsenet senest lørdag den 9. oktober. For at lette Dem tilmeldingen har vi indlagt giroblanket med påtryk i dette nummer af bladet. Den kan kun anvendes til tilmelding til festen.

Påklædning: Festdragt.

Deltagerantallet er begrænset til 220, og i tilfælde af overtegning vil de sidst tilmeldte medlemmer ikke kunne komme med. De pågældende vil hurtigst muligt få meddelelse herom, medens deltagerne vil få tilsendt adgangskort. Kun indehavere af adgangskort kan deltage i årsfesten.

Der arrangeres transport med Viking-busser København-Sorø-København.

Afgang: Bernstorffsgade, ud for Hovedbanegårdens ankomsthale kl. 16.00.

Afgang: Sorø senest kl. 1.00.

Samtidig med tilmelding til årsfesten bedes meddelt, om deltagelse i denne transport ønskes. Prisen er den samme som for 2. kl. togbillet. Beløbet opkræves undervejs.

senteret verdensensembler underlige bortgemte og glemte steder – Karl-Erik Welin i biografen i Luleå, Radioorkestret og Celibidache i en flyhangar i Östersund og på et isstadion i Ängelholm osv....« (Her kan jeg lige indskyde, at i år spiller Karl-Erik Welin i Sorø!).

Og til sidst skal jeg tillade mig at citere et afsnit fra den artikel, samme anmelder under overskriften »SPÆN TIL SORØ« skrev om dette års festival (Politiken d. 26/5 1971):

»Det, der slog an, var ideen med at skabe et miljø for seriøs musik i sommerlandet. Sorø er trods sine mange fortjenester kun en mindre by, så publikum skal i væsentlig grad rekrutteres af turister. Så har man jo til gengæld en sjællandsk set ideel beliggenhed i centrum – fra København kun en god times tid i bil. I det omfattende program, som netop er forelagt for sommeren, kan man præsentere gode kunstnere, tilrejsende verdenskunstnere, der end ikke gæster hovedstaden i denne omgang.

– Det er imponerende.«

Dog – til allersidst et lille citat, der måske mere end noget andet viser, at orgelfestivalen virkelig er blevet slået fast i den offentlige bevidsthed! Det er fra »At tænke sig« under overskriften:

»DAGENS PORNO:

Babs & Nutte var i aftes til »Organ Festival« i Roskilde.« Knud Vad

Kommentar til maden i 90'erne.

Redaktionen bad forstander C. M. Wille Møller, Sorø Husholdningsskole,

om at kommentere august-nummerets beretning om maden i 90'erne. Det kunne jo være ganske spændende at se, om en moderne ernæringsekspert ville udtale sig helt sønderlemmende om gamle dages ensformige, bastante kost. Bladet fik beredvilligt svar og bringer her bedømmelsen, der netop med hensyn til det ernæringsmæssige er meget positiv:

– Hvilken oplevelse at læse artiklen » Det, som hører til mad i slutningen af forrige århundrede«, man får en tydelig fornemmelse af, at også hvad maden angik, bestræbte man sig på at gøre rigtige »mandfolk« ud af eleverne. Alligevel er jeg glad for, at jeg er født for sent til at falde for en Akademist fra 90'erne, for det må have været svært for en ung husmor at leve op til den gedigne madplan, både i økonomisk, ernæringsmæssig og tids- og arbejdsmæssig henseende, den unge herre var vant til!! Det mærkes tydeligt, at man i høj grad var selvforsynende, og at man havde rigeligt med køkkenpersonale. Selv med nutidens tekniske hjælpemidler vil en lignende madplan være meget tidskrævende og absolut uegnet for vor tids husmødre, der enten har selverhverv eller ingen hushjælp. Men lad os se lidt på den:

Fra et ernæringsmæssigt synspunkt vil jeg – uden at have foretaget nogen nøjagtig udregning – mene, at drengene på udmærket måde har fået deres næringsmæssige behov dækket, idet kosten var udmærket varieret (trods en sikkert bestemt fastlagt ugeplan), de har fået meget rigeligt og godt protein, absolut forsvarligt med vitaminer og mineraler, idet man i høj grad anvendte rene naturprodukter som smør, mælk og havens grøntsager og frugt; det ene-

ste, der kan give anledning til lidt bekymring, er morgens solide saltbøsser og dog – de kan være et tegn på, at man har fået friskt, ferskt kød og ikke udpint saltet kød, som ellers var almindeligt på den tid.

Fra et økonomisk synspunkt må man gå ud fra, at man har haft råvarerne til produktionspris, og den kan ikke have været uoverkommelig på den tid, hvor folks arbejdskraft ikke blev honoreret særligt højt.

Fra den tids- og arbejdsmæssige synsvinkel var det også ganske anderledes dengang, køkkenpersonalet gik ganske givet i køkkenet hele dagen, man slagtede, syltede og bagte selv, og da lønningerne var små, blev arbejdsomkostningerne det samme, og at man var optaget af køkkenarbejde hele dagen, fandt man dengang ganske naturligt, og på en institution som Sorø Akademi var det sikkert ikke svært at få huslig hjælp, der var jo liv og glade dage, hvor så mange var sammen om arbejdet. Men den unge husmor, der skulle leve op til det, hendes »akademistægtemand« var vant til, misunder jeg ikke. Selv efter datids forhold må det have været både dyrt og besværligt, hun kunne sjældent være helt så selvforsynende og madplanens retter var bestemt ikke »susemad«, dvs. hurtigt tilberedte retter.

Set fra nutidsforhold vil meget få have råd og tid til at følge madplanen, godt kød og god fisk koster mange penge i dag, så der vil gå en god del af indtægten til husholdningspenge, selvom nutidsindtægter ikke er at foragte. Og tiden til tilberedelsen af de gedigne retter vil være ret betragtelig, også selvom man har el-køkkenmaskiner og trykgry-

der til rådighed, så i det daglige vil nutidshusmødre nok foretrække de mere moderne, tidsbesparende retter og overlade Sorø Akademis gedigne retter til deres ægtemands mere hobbybetonede køkkenaktiviteter, og jeg kunne i grunden godt tænke mig, at nutidens »akademist-ægtemænd« har fået lyst til at gå i køkkenet og udfolde deres gastronomiske evner for at give deres taknemmelige og imponerede koner en uventet fridag, men – – – husk, kære køkkenkolleger, at rydde op efter Dem!

TIL SAMMENLIGNING

Til sammenligning med Bistrups kostplan i forrige nummer gengiver vi her to ugers kostplan fra august i år:

Mandag: sødsuppe med svesker, svinekød i carry med ris – tirsdag: frikadeller, ymer – onsdag: røget makrel med kartoffelsalat, blommegrød – torsdag: oksekødsuppe, oksekød i peberrod – fredag: kærnemælkssuppe, stegt lever – lørdag: kalvefrikassé, karamelbudding – søndag: hakkebøf, æblekage – mandag: abrikossuppe, medisterpølse – tirsdag: stegte hornfisk, budding – onsdag: blomkålssuppe, gullasch – torsdag: kødrand med gemyse, frugtgrød – fredag: koldskål, stegte hjerter – lørdag: brødsuppe, wienerpølser med stuvet spinat – søndag: kalvesteg, melon.

Soranerfrokosten den 2. sept. 1971

Da alle omsider havde indfundet sig på Grand Café ad sidedøren i Ll. Kongensgade nr. 4 (ved siden af »Skindbuksen«), viste optælling, at der var mødt 20 gl. soranere af årgangene 1902–66, deriblandt to piger, nemlig *Ellen Vibeke Jensen* (1913) og *Bodil Wille-Møller* (1966); det viste sig også, at tre

1923'ere havde sat hinanden stævne, og det var da vist for alle tre første gang, de kom til dette frokostvæsen.

Jonas Bruun – vor formand – glædede sig ved at se den faste kerne, en glæde der kun blev overgået ved at møde nogle, der aldrig havde været der før. Han kunne (ud fra sin egen indstilling for nogle år siden) meget vel forestille sig, at mange på afstand havde betragtet disse sammenkomster med villet skepsis; måtte denne indstilling fortage sig – som den havde gjort det hos ham. Frokosterne har flere funktioner: bortset fra det kammeratlige og selskabelige, er de en vægavis for bestyrelsen, en prøveklud på hvad man agter at foretage sig. Og nu kunne formanden omsider rykke ud med sammensætningen af den flere gange omtalte redaktionskomité: redaktøren *Fog-Petersen* (1932), formanden (1929), *Schærff* (1908), *Kann Rasmussen* (1922), *Ranvig* (1935), *Erichsen* (1962), *Saxtorph* (1940), samt en endnu ukendt der skal tage sig af sporten. Bruun havde glædet sig over alles beredvillighed til at påtage sig opgaverne; det var glædeligt og inspirerende at se den fællesskabsfølelse og hjælpsomhed, der var til stede. Men den egentlige redaktionskomité er medlemmerne selv; »I må selv arbejde med, komme med bidrag eller give jeres eventuelle vrede luft.«

Kindt fortalte som læser af bladet, hvad det i 1920'erne havde betydet for ham og 2 andre gl. soranere på Java, *Kiøge Petersen* og *Aage Jürgensen West*, hvor *Kindts* soranerblad havde afstedkommet en ekstra forbindelse til hjemlandet, som de to andre hidtil havde savnet. Det fremgik endvidere af *Kindts* beretning, at man ikke skal invitere soranerkammerater på vildsvinesteg, når ens kok er muhammedaner – det kostede ham 10 gylden ekstra.

Schjærff havde aldrig fundet redaktionsarbejdet som en byrde, selvom han også havde haft andet arbejde at passe. – »Jeg er ikke sur, men tværtimod sød,« og var glad over, at man havde fundet *Fogh-Petersen* til at efterfølge ham.

Saxtorph opfordrede til, at så mange som muligt ville tilsende redaktøren »soranske noter«, især for de unge og yngre årgange, så de jævnaldrende løbende kunne få underretning om deres kammerater; altså ikke om eksamens-karakterer, men valg eller ændring af løbebane.

Næste frokost er torsdag d. 7/10 kl. 12.15 – eller 10071215 – på ovennævnte lokaliteter. Man kommer bare, uden at være meldt til i forvejen, og samles i en lille stue. Når formanden mener, at klokken er kvart over, går vi ovenpå og sætter os uden bordplan, som man nu måtte føle sig venner til. Tonen er meget fri og hyggelig, men der snakkes! I min bordende var vi 6-7 stk. (flere kan man ikke høre ad gangen) fra 1913 - 27 - 38 - 40 - 42 - 55 - 66, munden stod ikke på os, – om Holsteinborg og blomstrende kastanier, universitetsundervisning, gl. lærere, Ankerhus, flyveulykke, Jugoslavien, madlavning, skolehistorier. Taget som et opmuntrende eksempel og udvalg.

Man betaler hver for sig, og priserne er sandt at sige ikke påfaldende billige. Sild, varm ret (denne gang en fortrinlig wienerschnitzel), ost og kaffe . . . 28 kr.; øl . . . 4,40. Hele historien går i opløsning ved 14-tiden, men tørstige sjæle plejer at finde et sted at fortsætte; nu i torsdags var der otte (1908-66), som holdt nachspiel på Hviids vinstue, hvor tre af os holdt ud til kl. 16. N. Sx.

EN FORSINKET BEMÆRKNING

til referat fra Soranerfrokosten d. 1. juli 1971.

Det er bestemt ikke nogen misundelsesværdig opgave i en kort og knap form at gengive nogle af de »guldkorn«, der bliver fremført ved en soranerfrokost. De må dog så nogenlunde dække, hvad der er blevet sagt.

I referatets 5. afsnit står der bl. a. følgende om mit indlæg: »– og fordi hans minder ikke var rosenrøde, så var hans

taknemlighed over de værdier, skolen havde givet ham, så meget større og hans kærlighed til Sorø så meget stærkere.«

Det lyder for mig noget selvmodsigende og kan i alle tilfælde misforstås og tages som udtryk for, at jeg kun havde dårlige minder fra Sorø. Og dette må jeg have lov til at imødegå.

Som det fremgik af mit indlæg var baggrunden for, at jeg tog ordet den, at vi i Soransk Samfund måske ofte er for tilbøjelige til kun at omtale de muntre og glade minder og solskinsdagene, men glemmer blot at antyde gråvejrsdagene. Selvfølgelig er det rigtigt, at man ikke skal fordybe sig for meget i de uundgåelige uretfærdigheder og lignende, men vi kan sikkert alle blive enige om, at visse ubehagelige oplevelser også hører med til at give et tidsbillede af de som helhed »lykkelige og uforglemmelige dage på Sorø«. Derfor fremdrog jeg et par tilfælde af udprægede uretfærdigheder.

I det ene tilfælde var jeg mødt uforberedt og havde derfor som undskyldning anført, at jeg netop havde modtaget post fra mit hjem i Grønland – måske en noget tvivlsom grund! Først da timen sluttede, fik jeg lejlighed til at få en kammerat fra en anden klasse til at bekræfte, at jeg talte sandhed. Men den pågældende lærer havde benyttet hele timen til ganske ubehersket at give mig lussinger, da han stadig hævdede, at jeg løj. Jeg fik af rektor fri, uden at jeg havde anført grunden. Alligevel må han have hørt noget om det, for tre år efter, lige før jeg forlod skolen, gav den pågældende lærer mig noget i retning af en undskyldning.

I det andet tilfælde havde jeg sammen med en anden kammerat nægtet påny at melde mig ind i det frivillige soldaterkorps, hvorfor vi begge fik en endefuld i biblioteket. Denne omgang medførte dog ikke nogen bitterhed fra min side, idet jeg det påfølgende år atter meldte mig ind i korpset. Når jeg senere

tænkte tilbage på denne lille episode, følte jeg det nærmest som en fornøjelig oplevelse, som mange andre også havde været ude for. Lærere og elever så jo dengang helt anderledes på korporlig afstraffelse. Men uretfærdigt var det selvfølgelig.

Hvis jeg virkelig skulle fortælle om mine erindringer fra min skoletid, ville det fylde mange spalter om udmærkede lærere og om godt kammeratskab, der holdt et langt liv igennem.

Det kan måske være rigtigt lige at omtale, at jeg hørte til den lille gruppe af elever, der kom fra Grønland. Som regel kom vi efter et års tid til at bo på selve skolen. Ved århundredeskiftet lå kolonitidens Grønland uendeligt langt borte trafikalt set. Der gik ofte mange år før man så sine forældre, og postforbindelsen var dengang sådan, at man hele vinteren intet hørte fra sit hjem. For dem, der kom fra Nordgrønland kunne der gå et år uden man modtog breve fra sine forældre. Vi kom fra et lilleputsamfund, hvor vi danske kun talte nogle ganske få familier, og hvad skolegang angik måtte far og mor selv efter bedste evne undervise deres børn. Hvis de havde råd til det, kunne de for egen regning få udsendt en lærerinde, der i de sidste år før den uundgåelige hjemsendelse havde mulighed for at forbedre optagelse i en dansk skole.

Det var derfor ikke så underligt, at vi var anderledes end de andre drenge. Vi havde levet i et udpræget beskyttet miljø og var så sent som i 12-13 års alderen ganske uvant med skolegang sammen med andre end søskende. Vi blev dog meget hurtigt accepteret af vore kammerater og fik den uundgåelige fællesbetegnelse som »eskimoer«, ligesom vi altid blev spurgt, om vi drak tran og andre faste morsomheder. For os blev Sorø i højere grad end for de fleste et hjem. I de tre hovedferier var vi henvist til at bo hos slægtninge forskellige steder i landet, medens de små ferier meget ofte måtte tilbringes på selve

skolen. På dette punkt delte vi skæbne med mange, der havde deres hjem i mere afsides egne af Jylland. Jeg var dog en gang henvist til, som den eneste alumne, at måtte tilbringe min påskeferie på skolen. Jeg blev indkvarteret hos økonom Kisbye – »Ålen« –, hvor jeg iøvrigt havde det storartet, men jeg må indrømme, at det var svært at se de rejseglade drenge tage afsted til deres hjem. Det var min onkel, der i sin visdom havde dekretet, at der ikke var råd til at rejse til Jylland, hvor han var præst. Han var iøvrigt selv gammel soraner, men som færing havde han muligvis selv oplevet noget lignende.

De allerfleste lærere var meget forstående overfor de problemer, som en dreng fra Grønland naturligvis måtte have. Særlig venlig imod mig var Hubert Rosen, og det til trods for, at jeg meget ofte drillede ham og som følge heraf fik mange lussinger, som jeg ærligt havde fortjent. Vi var alligevel gode venner og da jeg efter min skoletid besøgte ham, havde vi det meget hyggeligt sammen. Iøvrigt havde hans far været missionær i Grønland. Også rektor Hoff havde noget ganske særligt tilovers for os »grønlændere«, og hans efterfølger Rauschou-Nielsen kom til at stå min broder Aage (13) meget nær.

Vi, der kom fra Grønland, har derfor ganske særlig grund til med taknemlighed at tænke tilbage på de lærere på Sorø, der var med til at gøre Sorø skole til et hjem for os. G. N. Bugge (09)

— — —

Rettelse af en misforståelse skal selvfølgelig have sin plads i bladet hurtigst muligt, og Bugges artikel skal være særlig velkommen, fordi han benytter lejligheden til at give interessante oplysninger fra en tid og et miljø, som kun få kan fortælle om. Men hverken han eller andre må vente, at Saxtorph i sine referater »så nogenlunde skal dække«, hvad der bliver sagt ved soranerfroko-sterne. Bortset fra den indrømmelse,

som her er givet med hensyn til egentlige misforståelser, må det være ønskeligt, at frokostreferaterne er velskrevne sammenfatninger i kort form af referentens subjektive indtryk fra frokosten. Og sådan skrives de også. F-P

Tilfredse soranere ved Stillehavet.

Haakon Ipsen (R 1928) har i et privat brev fortalt forskelligt, der supplerer oplysningerne om ham i Soranerbiografier. Bogen slutter med at meddele, at han udvandrede med sin familie til U.S.A. i 1952 og der blev manager ved dambrug. I brevet fortæller han nu bl. a.: – Du ved, jeg havde ørreddamme oppe ved Hadsund tæt ved Uffe Assing. Efter krigen fik jeg forbindelse med en ørredavler fra Montana gennem Gunnar Seidenfaden og den danske ambassade plus US Fish & Wildlife Service. Vi flyttede herover, men efter to år i Montana, flyttede vi ud til Seattle, og jeg fik arbejde i et stort fiskekompagni. I 1960 tog jeg arbejde i et andet mindre kompagni med mere variation i produkterne. Vi køber fra både alle slags bundfisk, har filetfabrik, køber helleflynder, laks, krabber, østers, muslinger – kort sagt alt. Vi har eget lakserøgeri. Jeg er med min erfaring altnuligmand. Der er ikke den ting med fisk og fiskeprodukter, jeg ikke ved og kan gøre personlig. Om to år er jeg 62 og kan da trække mig tilbage med pension og »social security«. Min kone er fra Bramminge, og da vi kom herover i 1952, havde vi tre børn. Vi fik en dreng mere i Montana. Datteren er 36 år og gift med en svensker. De har tre børn og bor i Aberdeen ved Stillehavet. Den næste bor her i Seattle og er gift med en svensk-irsk-italiensk blanding. De har een. Nr. 3 er 23 år. Han er rock-musiker, den bedste guitar i Seattle, var bekendt af Jimmy Hendrix, der døde i England. Den sidste er 17 år og går i skole endnu. Vi har eget

hus (det er betalt) og synes, vi har været temmelig heldige.

Mange hilsener

(H. I.s adresse er: 10624 EA. Riverside Dr., Bothell, Washington 98011).

Redaktionen har ment, at det kunne have nogen interesse at citere så meget fra Haakon Ipsens brev. Måske kan det oven i købet optage også soranere, der ikke kan huske ham. I det hele taget ville det være godt at få nogle hilsener fra dem, der har slået sig ned i det fjernere udland for længere åremål. Det vil sikkert glæde kammerater, der ellers har mistet kontakten, på denne måde at høre fra dem.

Direkte fra båndet XIII

Samtale mellem C. C. Hoffgaard og Jonas Bruun. (Samtalen er optaget for seks år siden).

– Både du og din far var soranere, din far var student fra 1902 og du jo fra 1929. Var det efter eget ønske, at du kom på Sorø, eller var det nu fordi, din far var soraner?

– Det ligger på den måde, at når min far var soraner, så var det simpelthen, fordi hans forældre boede på landet, og der var ikke nogen skole lige i nærheden, så han kunne lige så godt komme på en kostskole. Min farfar var landinspektør i en lille by syd for Ålborg, men han var født i Slagelse, og for min farfar stod Sorø som det sted, hvor man fik den ypperligste uddannelse, og når hans søn skulle uddannes, så skulle det altså være der. Jeg har også den forbindelse med Sorø, at min morfar, højesteretsassessor Jonas Poulsen, var gammel soraner. Også hans brødre var gamle soranere, den ene af dem, vandinspektør Vigfus Poulsen, var en af Soransk Samfunds stiftere. Overlæge Valdemar Poulsen og murmester Otto Licht, begge gamle soranere, var mine onkler, så der var mange gamle soranere i min familiekreds, og dog tror jeg, at når jeg blev soraner, var det mest, fordi jeg selv hav-

de lyst til det. Jeg havde 3 søstre og en travl far. Jeg var ikke særlig dygtig i skolen, men tanken om at komme til at leve i et miljø, som det Adolf Stender har beskrevet i sine bøger, kom efterhånden til at spille en større og større rolle for mig.

– Var det ham, der inspirerede dig?

– Jeg tror, at Adolf Stender's bøger har haft en betydning, som man ikke rigtig gør sig forestilling om. Jeg plagede mine forældre om at måtte komme på Sorø, men først da jeg kom til 3. mellem, fik jeg lov; min mor syntes, det var synd, jeg skulle sendes af sted, hun vidste ikke, at det nok kun havde været godt for mig at komme af sted noget før.

– Var du så glad for Sorø? Du blev ikke skuffet?

– Jeg hører til de gamle soranere, som virkelig med sandhed kan sige, at jeg ikke bare er blevet glad for Sorø, efter at jeg er kommet ud fra Sorø. Jeg var det også, medens jeg gik der. Og det hang sammen med mange ting, men vel allermost med dette, at jeg kom væk fra en københavnsk skolegård, som jeg fandt umådelig trang, jeg kom væk hjemmefra på et tidspunkt, hvor det sommetider er lettere for en dreng at trives med andre mennesker end lige akkurat sine egne forældre, hvori ikke ligger, at jeg havde uoverensstemmelser med mine forældre, men jeg er ikke sikker på, at jeg ikke kunne have fået det, hvis jeg var blevet hjemme.

– Ja, og der er det ved det, at for soranere står hjemmet senere i en større glans end for de mennesker, der går hjemme til de er 20 år.

– Det er da helt givet; det ser vi da også, når vore børn kommer hjemmefra, hvordan vi forældre kommer i kridt-huset, når de så endelig kommer hjem, og man mødes på en helt anden måde, end når man skal dele sin hverdag med hinanden.

Så havde jeg det held, og det gjaldt ikke mindst gymnasieårene, at komme

i en vældig god klasse med flinke og dygtige drenge. Jeg tror, at studenterårgangen 1929 virkelig havde en lidt særlig placering hos lærerne. Vi kunne ikke opvise meget af uoverensstemmelser og ballade, og vi havde det rart med hinanden, og skønt det jo er uspændende og udramatisk, så havde vi det faktisk også rart med vore lærere.

– *Nu bagefter, hvordan ser du så på det soranske, nu tænker jeg på Soransk Samfund. Jeg ved jo, at du i en tale forleden ved et møde i Fraternitas Sorana – ligesom så lidt kritisk på tingene?*

– Når man har været glad for Sorø, som jeg selv har været det, og når man i Sorø har levet en række år, som har haft betydning for en, så ville det da være underligt, om man ikke med taknemmelighed vendte tilbage til stedet, og med hensyn til Soransk Samfund ville det da også være besynderligt, om man ikke færdedes med glæde mellem de kammerater, som man havde haft dernede, og som havde været en betingelse for, at man havde haft det godt.

– *Men med den slags gode tendenser kan det vel gå som med så mange andre, at de også kan overdrives, og det er jo en misforståelse at tro, at Sorø er det eneste sted, hvor en dreng med fordel kan udvikle sig – det er der vel heller ingen, der vil påstå. Der kan af og til komme sådan en lidt voldsom understregning af Sorø som det eneste, som nok en gang imellem kan få en til at reagere lidt?*

– Ja, det vil jeg give dig ret i. Og så må jeg dog tilføje, at der måske er få der har set så mange smukke udtryk for soransk kammeratskab, som jeg har, fordi jeg en gang har været medlem af Soransk Samfunds bestyrelse, jeg har været og er med i ledelsen af nogle soranske legater, og jeg har i mange år siddet i Tersløsegaard's ledelse, alle sammen steder hvor det har været helt uundgåeligt at træffe de mest rørende udtryk for den taknemmelighed overfor Sorø, som nu altså skulle kanaliseres i

hjælpsomhed overfor kammerater og uden tanke på sig selv. Det hører sandelig med til fortællingen, når jeg sommetider har haft en lille kritisk anmærkning, som i virkeligheden kun er en detalje.

– *Har du føling med, hvordan Sorø er i dag, altså hvordan eleverne er dernede? Minder de om vor tids elever, eller er det noget ganske andet? Det er jo en ting, som gamle soranere ikke har så megen mulighed for at følge.*

– Det er ikke så meget jeg har kunnet følge det. Jeg har selv 2 drenge, hvoraf ingen har været på Sorø, så noget førstehåndskendskab til det har jeg ikke, men min fornemmelse er ganske bestemt den, at det stiller store krav at være lærer og rektor på Sorø Akademis Skole. Om drengene er så meget anderledes, ved jeg ikke, men jeg tror, at forældre er det.

– *Hvem af dine lærere har gjort særligt indtryk eller haft særlig betydning for dig? I reglen er der en eller to lærere, som får en særlig betydning for en.*

– Ja, det er ikke svært for mig at svare på. Dog vil jeg sige, at den mand, jeg her vil nævne, fik måske ikke den største betydning for mig som lærer, men som menneske, nemlig lektor Glahn. Han kom i et ganske særligt forhold til fornemme menneskelige egenskaber.

vi havde det hyggeligt med ham. Jeg bevarer et meget stærkt indtryk af hans min klasse. Han tog os hjem til sig, og

– *Ja, det er noget, man stadig hører, når Glahn er på tale. Er der andre lærere?*

– Jeg ville ikke kunne nævne min Sorø-tid uden at sende en taknemmelig tanke til rektor Raaschou-Nielsen, og det vil for min årgang være helt naturligt at sige, at når vore Sorø-år blev så gode, som de blev, så skyldes det i høj grad lektor Marcus Pedersen. Vi er mange, som kendte alpeviolen i hans vindue, da han var logerende hos O. B., og vi kom ofte hos ham i Søgade, og han blev lige så ked af det som vi andre,

når vi havde skrevet en rigtig dårlig tysk stil.

– O. B. *havde du jo også!*

– Ja, det havde jeg, og han var såmænd venlig mod mig, selvom jeg ikke var videre dygtig til gymnastik. Jeg fik til studentereksamen mg i gymnastik, og han spurgte: »Er du tilfreds?« Jeg sagde: »Ja«, og han svarede: »Det kan jeg sgu' godt forstå.«

Dødsfald

Fhv. direktør Johan Ernst Heilmann

* 28. december 1895 – † 16. august 1971

Johan Ernst Heilmann blev optaget i Sorø i 1907 og udgik som student i 1914. I Sorøtiden boede han hos lektor C. Lauritzen i Søgade, med hvis søn han bevarede et varmt venskab til sin død. Han var i Sorøtiden en ivrig kricket-spiller.

Han uddannedes med henblik på at overtage ledelsen af familievirksomheden, Skælskør Frugtplantage A/S, og han ansattes her i 1920, blev senere meddirektør og fratrådte som direktør i 1966.

Fra først til sidst var det denne virksomheds trivsel, der optog ham, og han bidrog i væsentlig grad til dens fremgang. Det lå ham stærkt på sinde, at Skælskør Frugtplantage var en arbejdsplads, hvor der herskede gode forhold, og hans jævne, bramfri og medmenneskelige væsen gjorde ham afholdt af alle i virksomheden.

Johan Ernst Heilmann havde været konservativt medlem af Skælskør byråd og medlem af bestyrelsen for Skælskør Bank A/S, formand for bestyrelserne for Skælskør Frugtplantage AS og for Langelands Korn A/S samt formand for Skælskør Sømandsforening og for lokalafdelingen af Landsforeningen til arbejdsløshedens bekæmpelse; endvidere kan det nævnes, at han ydede en meget

stor indsats i modstandsbevægelsen under besættelsen.

Johan Ernst Heilmann interesserede sig levende for politiske og økonomiske forhold, han læste om dem og holdt af at diskutere dem.

Fra ganske ung holdt han af færden i naturen, sejlsport, jagt og fiskeri.

Disse interesser gav ham mange glæder i samvær med familie og venner, eller når han drog af sted alene.

Han var trofast mod sine mange venner, og de holdt af ham for hans hjertelighed og lune.

Mange af hans venner er døde nu, men de, der endnu lever, vil bevare mindet om mange gode stunder i samvær med ham.

Johan Ernst Heilmann efterlader sig hustru, en datter og sønnen Henrik Heilmann, der efterfulgte sin fader som direktør for familievirksomheden.

K. H.

Runde oktoberdage og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har rund fødselsdag i oktober:

1. Kasserer *Richard Thorseth* (f. 1921), Gammel Vardevej 139, Gjesing, 6700 Esbjerg.
2. Forretningsfører *Gunnar Marquard* (f. 1901), Fuglebakkevej 25, 2000 København F.
4. Stads- og havneingeniør *Poul Ludvig Guttesen* (f. 1911), J. C. Svabosgøta 24, 3800 Tórshavn.
6. Grosserer *Hakon Fjeldberg* (f. 1896), L. I. Brandes Allé 12, 1956 Kbhvn. V.
10. *Poul Holme* (f. 1886), på Sorø 1899–1900.

10. Linieingeniør *Richardt Kjelnæs* (f. 1901), Vinkelvej 6, 9900 Frederikshavn.
12. Kontorchef, cand. polit. *P. A. Poulsen* (f. 1901), Permelillevej 20, 8240 Risskov.
17. Overlærer *Kai Thrane* (f. 1886), Myrehøjvej 17, 5700 Svendborg.
17. Revisor *Torkel Machold* (f. 1901), R. R. I. Belleville, Ontario, Canada.
21. Professor, dr. phil. *Niels Skyum-Nielsen* (f. 1921), Langhøjvej 6, 2650 Hvidovre.
21. Revisor *Johan Jensen* (f. 1901), Slagelsevej 36, 4180 Sorø.
21. Direktør *Gunner Harboe* (f. 1911), Harboes Bryggeri, 4230 Skælskør.
21. General Manager *Bent Mirner* (f. 1921), Casilla 4057, Lima, Peru.
24. Læge *Gerhard Lind* (f. 1901), Stendyssevej 9, 2900 Hellerup.
24. Fru *Karen Margrethe Andreasen* (f. 1911), Bolbrovænge 15, 2960 Rungsted Kyst.
24. *Carlos Jakhelln* (f. 1911), La Solana, Calle de Maderas, Montemar Alto, Torremolinos, Spanien.
24. Kørelærer *Johannes Preben Andersen* (f. 1921), Møllevej 16, 4180 Sorø.
26. Sales Manager *Valdemar Jacobsen* (f. 1901), 5 Fireside Drive, Barrington, Rhode Island 02806, U.S.A.
27. Kiropraktiker *Chris Dethlefsen* (f. 1911), 1107 29. Street, Rockford, 61108 Illinois, U.S.A.
28. Lektor *Aage Dannemand Jensen* (f. 1911), Pilevad 9, 2800 Lyngby.

Eventuelle oplysninger om Povl Holme, der er født 10/10 1886 i Fjenneslev og som vist har været farmer i Californien, bedes meddelt A. Kann Rasmussen, Møllehøjgaard, Gerlev, 3640 Krogstrup, telf. (03) 318 Femhøj 113.

Soraner-Biografier 1822-1900

Hvem kan hjælpe os med fire Soraner-brødre *Holmsen* fra Norge, alle født på Evjegaard i Rygge sogn, Vaaler præstegaard, som sønner af proprietær Aslak *Holmsen* og hustru Hanne Caroline *Josephine*, født Berg?

Carl Nicolai Alfred Holmsen, født 20/2 1851, udg. af IV kl. 1866.

Harald Christian Holmsen, født 19/4 1856, udg. af I. kl. 1866.

Valdemar Ferdinand Holmsen, født 3/3 1861, udg. af 3. R. 1879.

Anders Johnny Hoel Holmsen, født 27/6 1863, udg. af 3. R. 1880.

Enhver, selv nok så lille oplysning om disse fire soranere, deres karriere, ægteskab, familieforbindelser i Danmark og Norge m. v. vil blive modtaget med tak af

A. Kann Rasmussen,
Møllehøjgaard, Gerlev,
3640 Krogstrup.
Telf.: (03) 318 Femhøj 113.

SORANSKE NOTER

Funktionschef Lars Helweg-Larsen, cand. merc. (s. 1942), har netop holdt 25 års jubilæum i Magasin.

* * *

Erich Steenberg (1930) har udlejet udbygningerne til Krebshusgården til rideinstruktør Holger Poulsen. Der bliver to ridehuse, skoleridningsbane og springbane. Krebshusgården vil i sin ny egen-skab kunne rumme 50 heste.

* * *

Direktør Jørgen Brint (s. 1949) er indtrådt i ledelsen af W. R. Grace A/S, København.

* * *

Sjællands Tidende oplyser, at sundhedskommissionen har udstedt forbud mod badning i Sorø sø, fordi vandet er stærkt forurenat af colibakterier. Forureningen stammer fra Frederiksberg-

K. Holst Andersen: Skulptur »Flyvende Linie«. Sølv/belgisk granit

området. Sorøs eget kloakvand renses i stort, moderne anlæg og pumpes derefter ud i Tuel sø.

Efter den nylig gennemførte istandsættelse vil amtsmuseet være åbent kl. 14-16 hele året.

Der var den 2. september fodbold-kamp mellem Akademiets realhold og Borgerskolen. Akademiet blev slået med 1-5.

* * *

Af O. Warthoe-Hansen (s. 1934) er udkommet: RANDERS HÅNDVÆRKER-LAV - FRA LAVENES OPSTÅEN IND-TIL DERES OPHÆVELSE 1857. I Berlingske Aftenavis Weekend skrev dr. phil. J. Boisen Schmidt bl. a.:

Det er imponerende at se, hvor meget stof forfatteren har formået at drage frem fra de gamle lavsarkiver, fra købstædernes arkiver og andet steds fra. Ofte er det kun småbidder, der er bevareret af et oprindeligt stort materiale, men Warthoe-Hansen behandler dem med kritisk sans og tømmer dem for deres indhold uden at presse dem for hårdt.

- - -

Det er særdeles fortjenstfuldt, at forfatteren midt i en travl pædagogisk gerning og med et dybt engagement i historiske foreninger har fundet tid og kræfter til at udsende en så vægtig bog. Første bind fremlægger stoffet ordnet efter lav og med supplerende kapitler om svende, lærlinge og lavsinventar, af hvilket der bringes udmærkede fotografier. Andet bind rummer i væsentlig grad bilag, der samler stoffet fra første bind i tabeller og oversigter, et værdifuldt led i fremstillingen der samtidigt gør bogen velegnet som grundlag for en mere avanceret historieundervisning.

* * *

Den 17. september åbnede sølvsmed K. Holst Andersen (s. 1954) en udstilling af nye arbejder, skulpturer i sølv, messing og vert-de-gris (den gamle japan-ske teknik) i Erling Haghfelt Galleri, Bredgade 67-69. Udstillingen varer til og med 4. oktober.

* * *

Direktør Bent Bryde Nielsen (s. 1957) og marketingschef Niels Dreyer (s. 1955) er sammen med direktør Stig Værebros i Berl. Tid. blevet interviewet om Faxe

Brygs betydelige udvidelser. Et nyerehvervet industrihus i Hedensted skal være aftapningssted for øl til Jylland, men det er muligt hurtigt at udvide det til rigtigt bryggeri med henblik på fremstød i EF.

* * *

Lærer Søren Thomsens hustru, Inger Camilla Thomsen, er efter længere tids sygdom død, 83 år gammel.

* * *

TV-manden, programsekretær Poul Leth Sørensen (R. 1927) tager 1. oktober sin afsked fra Danmarks Radio og flytter straks til Spanien for sammen med sin kone at nyde tidligt og billigt otium ved Costa del Sol, fortæller BT.

* * *

Komponisten Kai Rosenberg, hvis mest kendte familiemedlem utvivlsomt er sønnen »Spørgejergen«, har et par andre slægtninge, som har større sora-nerinteresse. Det er hans farbroder, censor P. A. Rosenberg (s. 1875) og hans fader Vilhelm Rosenberg (s. 1881). De er begge væsentlige personer i Kai Rosenbergs erindringsbog »Minder fra et barndomshjem«, af hvilke han for tiden arbejder på andet bind.

Adresseændringer bedes meddelt til
SORANSK SAMFUND: Kassereren
Civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10
2860 Søborg
Tlf. (01) 69 11 44
Postgiro 1710

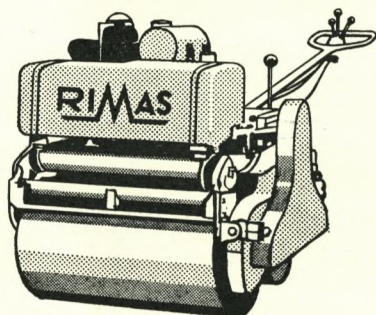
SORANERBLADET: Redaktion
Otto Fog-Petersen
Carl Plougsvej 27
3460 Birkerød
Tlf. 81 51 80

SORANERBLADET: Ekspedition
Direktør N. E. Løgstrup
»Skovhavehøj«
3500 Værløse
Tlf. (01) 48 33 22

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri

Entreprenørmateriel

RIMAS

*Ringsted Jernstøberi & Maskinfabrik A/S
4100 Ringsted . Telf. (03) 61 18 48*

ORLA NIELSEN

(03) 63 02 58

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

BANKEN
for Sorø og Omegn

FILIAL AF
PRIVATBANKEN
I KJØBENHAVN A/S

MERKUR A/S

HERMODSGADE 24
ÆGIR 8888

*Kaffe og The
en gros*

Soraner-biografier 1901—60

Biografierne kan, efter skriftlig bestilling og så længe oplag haves, købes hos kassereren til følgende priser excl. porto og emballage:

Det *samlede værk* indbundet i et bind, kr. 150,-

Uindbundne *hæfter* af årgangene henholdsvis 1901-10, 1911-20, 1921-30, 1931-40, 1941-50, 1951-60 samt familieoversigten kr. 25,- pr. hæfte.

Soransk Samfund

kassereren civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10 . 2860 Søborg

SE BAGSIDEN I

Afsenderbetegnelse

GIRO INDBETALINGSKORT
Afsenderbetegnelse

Kupon til modtageren (meddelelser kan anføres på bagsiden af denne kupon)

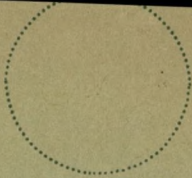
Kr. . . . . 1710 øre

på indbetalingskort til **1710**
VEND! postgirokonto nr. . . . .

til dækning af

indbetalt den 19

Indbetalingsposthusets
afgangsstempel

Nr. . . . .

Bet. S 6030 H (2-69)

Indbetalingsposthusets stempel

Til frankering

Beløbangivelsen må ikke
udvise overstrøgninger eller rettelser.

Kontohaverens
navn og adresse

SORANSK SAMFUND
KASSEREN
CIVILINGENØR S. KAMMAN
TOBAKSVEJEN 10 . 2860 SØBORG

Udfyldes af
postvæsenet

POSTKVITTERING

(Postvæsenets erstatningspligt ophører, når kravet ikke er
anmeldt for postvæsenet inden 1 år efter indbetalingen)

Af . . . . .

er ind-
betalt . . . . .
kr. . . . .
1710 øre

til postgirokonto nr. **1710**

SORANSK SAMFUND

CIVILINGENØR S. KAMMAN

TOBAKSVEJEN 10 . 2860 SØBORG

Kontohaverens
navn og adresse

Udfyldes af
postvæsenet

underskrift

Kvittering når indbet. ikke sker til postvæsenet

den 19

KUN DISSE GIROKORT KAN ANVENDES VED TILMELDING AF
DELTAGELSE I SORANSK SAMFUNDS ÅRSFEST PÅ
SORØ AKADEMI - 16 OKTOBER 1971

Afgangår:

Husk venligst kryds i rubrikken

Pris for juniores (første 8. årgange)

kr. 31,00

Pris for øvrige medlemmer

kr. 60,00

Een ledsager

kr. 60,00

Deltager i transport